

20 juli.

My under den förtta tiden - har jag sedan
mått ligga. Jag klagar icke - ej bättre
kan en sjuk inte ha det. Mitt fena hvita
rum - allt fult med blommor -
böcker och tidningar och inreterade.
Vackrast är allt om mig - jag kan
sitta längre än till 3 em. Så
blåsan fylles och sedan ligger jag
vakna - biter till Himlen för snart
huru - att allt måtte gå hemme väl.
Solen har då redan börjat färga
gul och blåna fast den ännu
är vete - diunur träffa öfver
sjön och råddjuren krypa ut sina
kroppar för att taga de förtta träden
och samlar sina fuktiga pelsar.
Den sändliga lyshet och stilla foga
som så fylles naturens stora
lycka är af utgående det - äfven
om jag vaknar ledsen eller
ärgelig - går det snart öfver och
försvinner alldeles när enklunda
H. & Roumer med Tai som